

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-27/20 – 1

Sprawa C-27/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

21 stycznia 2020 r.

Sąd odsyłający:

Tribunal de grande instance de Rennes (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

7 czerwca 2019 r.

Strona powodowa:

PF

QG

Strona pozwana:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES

**PÔLE SOCIAL (SĄD WIELKIEJ INSTANCJI W RENNES, WYDZIAŁ
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH)**

[...]

ORZECZENIE

STRONA POWODOWA:

[...] PF
RENNES

[...] QG
RENNES

[...]

[...]

STRONA POZWANA:

[...]

CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE

[...] RENNES [...]

[...] [Or. 2]

PRZEDSTAWIENIE PRZEDMIOTU SPORU

Z przedłożonych dokumentów wynika, że małżonkowie PF i QG, będący obywatelami francuskimi, w 2011 r. wykazali dochód podlegający opodatkowaniu w wysokości 59 734 EUR, a w 2012 r. 63 680 EUR, w związku z korzystaniem z wypłaty zasiłku rodzinnego w pełnej wysokości w kwocie 458,02 EUR miesięcznie na rzecz ich czworga małoletnich dzieci.

Wypłata tego świadczenia została wstrzymana w wyniku oddelegowania QG, sędziego sądu pierwszej instancji, na stanowisko referendarza w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu [...] na okres trzech lat, co wiązało się ze wzrostem rocznego dochodu netto po opodatkowaniu, a mianowicie, do kwoty 123 609 EUR w 2015 r. oraz 132 499 EUR w 2016 r.

Po powrocie QG do Francji i przywróceniu go na wcześniejsze stanowisko począwszy od września 2017 r., co doprowadziło do znacznego obniżenia wynagrodzenia, powodowie wystąpili do CAF w dniu 1 grudnia 2017 r. o przyznanie zasiłku rodzinnego przy uwzględnieniu ich bieżących dochodów oraz z wyłączeniem stosowania przepisów art. R 532-3 code de la sécurité sociale (kodeksu ubezpieczeń społecznych) określających referencyjny rok kalendarzowy jako przedostatni rok poprzedzający okres płatności (tj. rok 2015).

Pismem z dnia 24 stycznia 2018 r. CAF de l'Ille-et-Vilaine (kasa zasiłków rodzinnych w Ille-et-Vilaine) ustaliła, że wysokość miesięcznego świadczenia wynosiła 115,65 EUR.

Listem poleconym za potwierdzeniem odbioru z dnia 20 stycznia 2018 r., PF i QG zwrócili się do tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes, (sądu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w Rennes, Francja) po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji CAF 35 w zakresie, w jakim ustalono w niej miesięczną kwotę zasiłku rodzinnego w wysokości 115,65 EUR oraz w kwocie 462,62 EUR licząc od września 2017 r., a po drugie, o ustalenie miesięcznej kwoty zasiłku rodzinnego w wysokości 462,62 EUR (**powództwo 18/200**) na podstawie zaktualizowanego dochodu w wysokości 63 680 euro na czwórkę dzieci.

Listem poleconym za potwierdzeniem odbioru z dnia 13 maja 2018 r. powodowie wystąpili również do tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes w

następstwie decyzji odmownej polubownej komisji odwoławczej z dnia 20 kwietnia 2018 r. (**powództwo nr 21800480**),

W tym względzie twierdzą:

- że CAF postępowała w sposób niezgodny z art. 20 i 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 4 rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 492/2011 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii,

- że w razie wątpliwości odnośnie do stosowania prawa Unii należy zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym. [...] **[Or. 3]**

[...] [propozycja sformułowania pytania prejudycjalnego]

- oczywista niezgodność z prawem art. R 532-3 code de la sécurité sociale w zakresie w jakim narusza on zasadę równego traktowania.

W podsumowaniu swoich wniosków z dnia 22 października 2018 r., które zostały przedstawione ustnie w trakcie rozprawy i do których poczyniono wyraźne odniesienia, powodowie podtrzymują swoje wcześniejsze roszczenia.

Kasa zasiłków rodzinnych, Ille-et-Vilaine (CAF) zwraca się do sądu o uznanie powództwa za bezzasadne oraz o utrzymanie w mocy decyzji polubownej komisji odwoławczej, po pierwsze, wobec braku naruszenia prawa Unii Europejskiej, i po drugie, wobec brzmienia przepisów art. R 352-3 code de la sécurité sociale, który nie narusza zasady równego traktowania.

UZASADNIENIE POSTANOWIENIA

Ze względu na ich powiązanie oraz w trosce o prawidłowe sprawowanie wymiaru sprawiedliwości wskazane jest, aby zarządzić połączenie spraw 18.00200 i 18.00480.

W odniesieniu do obliczania uprawnień przy przyznawaniu zasiłków rodzinnych, art. R 532-3 code de la sécurité sociale stanowi:

Środkami uwzględnianymi są środki uzyskane w ciągu referencyjnego roku kalendarzowego. Referencyjnym rokiem kalendarzowym jest przedostatni rok poprzedzający okres płatności.

Z zastrzeżeniem postanowień przepisów art. R. 532-4 do R. 532-8 oraz następných akapitów niniejszego artykułu, środkami branymi pod uwagę jest suma dochodów rodzajowych netto uwzględnianych w celu obliczenia podatku dochodowego zgodnie ze skalą dochodów opodatkowanych według stawki proporcjonalnej lub podlegających zryczałtowanemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym, jak

również dochód uzyskany poza Francją lub wypłacony przez organizację międzynarodową, z wyłączeniem dochodu uzyskanego z tytułu posiadania dzieci, które były przedmiotem wspólnego opodatkowania oraz po:

a) Odliczeniu należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, o których mowa w art. 156 pkt 2 code général des impôts (ogólnego kodeksu podatkowego), powiększanych na warunkach określonych w art. 158 pkt 7 code général des impôts;

b) Zastosowaniu zwolnienia, o którym mowa w art. 157b code général des impôts wprowadzonego na rzecz osób starszych lub niepełnosprawnych.

Bierze się pod uwagę także: [Or. 4]

1 Po zastosowaniu odliczenia odpowiadającego odliczeniu wymienionemu w art. 83 pkt 3 akapit drugi code général des impôts, dietę dzienną, o której mowa w art. L 431-1 pkt 2;

2 Wynagrodzenia, o których mowa w art. 81c code général des impôts;

Do obliczania środków nie kwalifikują się zaległości z tytułu dożywotnich rent wypłacanych na rzecz osoby niepełnosprawnej, o których mowa w art. 199f pkt 2 code général des impôts.

Nie należy brać pod uwagę odliczeń dokonanych na podstawie art. 156-1 code général des impôts z tytułu strat odliczanych w kolejnych latach, a powstałych w roku poprzedzającym rok brany pod uwagę.

W przypadku gdy środki z roku referencyjnego świadczeniobiorcy, jego współmałżonka lub konkubenta nie pochodzą z wynagrodzenia za pracę i środki te nie są znane w chwili składania wniosku lub ponownej weryfikacji uprawnień świadczeniobiorcy bierze się pod uwagę ostatnio znane środki oszacowane zgodnie z warunkami przewidzianymi w poprzednich akapitach. Środki te są rewaloryzowane przy zastosowaniu średniej rocznej stopy zmian w ogólnym indeksie cen konsumpcyjnych gospodarstw domowych dla referencyjnego roku kalendarzowego, jak wskazano w sprawozdaniu gospodarczym i finansowym załączonym do projektu ustawy budżetowej.

W przypadku konkubinatu brane są pod uwagę całkowite środki uzyskane przez każdego z konkubentów w trakcie roku referencyjnego; środki te ustala się zgodnie z warunkami przewidzianymi w poprzednich akapitach.

Artykuł 49 francuskiego kodeksu postępowania cywilnego stanowi:

Każdy sąd rozpatrujący wniosek w ramach swojej właściwości, nawet jeżeli wymaga to wykładni umowy, rozpatruje wszystkie wniesione w ramach obrony zarzuty, za wyjątkiem tych, które podnoszą kwestię podlegającą wyłącznej właściwości innego sądu.

W przypadku gdy rozstrzygnięcie sporu zależy od kwestii powodującej poważne trudności oraz należącej do właściwości sądu administracyjnego, sąd pierwotnie odpowiedzialny za rozpatrzenie sprawy przekazuje ją właściwemu sądowi administracyjnemu zgodnie z tytułem I księgi III code de justice administrative (francuskiego kodeksu o sądownictwie administracyjnym). Sąd ten zawiesza postępowanie do momentu wydania orzeczenia w przedmiocie pytania prejudycjalnego.

Zgodnie z art 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym:

a) o wykładni Traktatów;

b) o ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii;

W przypadku gdy pytanie z tym związane jest podniesione przed sądem jednego z państw członkowskich, sąd ten może, jeśli uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku, zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o rozpatrzenie tego pytania. [Or. 5]

W przypadku gdy takie pytanie jest podniesione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, sąd ten jest zobowiązany wnieść sprawę do Trybunału.

Jeżeli takie pytanie jest podniesione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym dotyczącej osoby pozbawionej wolności, Trybunał stanowi w jak najkrótszym terminie.

Zgodnie z art. 45 traktatu (ust. 2) swobodny przepływ pracowników oznacza zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową pracowników państw członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy.

Zgodnie z tą zasadą, wszelkie środki krajowe, które zakazują, zakłócają lub czynią mniej atrakcyjnym korzystanie z podstawowych swobód, stanowią ograniczenie swobody przepływu, przy zachowaniu jednak uprawnienia państw członkowskich do przyjmowania środków krajowych, o ile środki te odpowiadają nadrzędnym względem interesu ogólnego, jeżeli są one właściwe dla zapewnienia realizacji zamierzonego przez nie celu i nie wykraczają poza to co jest niezbędne do jego osiągnięcia, mając przy tym na uwadze, że ustawodawstwo krajowe jest odpowiednie do zapewnienia realizacji założonego celu wyłącznie wówczas, gdy rzeczywiście odzwierciedla ono troskę o osiągnięcie go w sposób spójny i systematyczny.

Należy również zauważyć, że zasada niedyskryminacji wynikająca ze stosowania art. 45 i 49 traktatu zabrania nie tylko bezpośredniej czy jawnej dyskryminacji, ale również wszelkich form dyskryminacji, które wykorzystując inne kryteria różnicowania, prowadzą w praktyce do tego samego skutku.

W niniejszym przypadku powstaje pytanie czy sporny przepis może być uzasadniony nadrzędnymi względami interesu ogólnego, czy też ma on charakter dyskryminacyjny.

Z uwagi na istniejące niepewności w zakresie, w jakim obywatel państwa członkowskiego Unii powinien we wszystkich państwach członkowskich mieć zapewnione takie samo traktowanie wobec prawa, z jakiego korzystają obywatele tych państw znajdujący się w takiej samej sytuacji, i w związku z tym byłoby sprzeczne z prawem do swobodnego przemieszczania się gdyby w państwie członkowskim, którego jest obywatelem, traktowano go w sposób mniej korzystny niż w sytuacji gdyby nie skorzystał z wprowadzonych przez traktat ułatwień w zakresie przemieszczania się, do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy skierować [pytanie prejudycjalne]:

[...]

Z POWYŻSZYCH WZGLEDÓW

Sąd [...], [Or. 6]

[...]

- Kieruje do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytanie:

„Czy prawo Unii, a w szczególności art. 20 i 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również art. 4 rozporządzenia nr 883/2004 i art. 7 rozporządzenia nr 492/2011 należy interpretować w ten sposób, iż stoi ono na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. R 532-3 code de la sécurité sociale, definiującemu referencyjny rok kalendarzowy w celu obliczenia świadczeń rodzinnych jako przedostatni rok poprzedzający okres płatności, którego zastosowanie, w sytuacji, w której świadczeniobiorca doświadcza, po znacznym wzroście swoich dochodów w innym państwie członkowskim, spadku tych dochodów [następującego po] jego powrocie do kraju pochodzenia, prowadzi do tego, że ten świadczeniobiorca, w przeciwieństwie do rezydentów, którzy nie korzystali ze swojego prawa swobodnego przepływu, jest częściowo pozbawiony prawa do zasiłków rodzinnych?”

- Zawiesza postępowanie w sprawie powództwa wniesionego przez QG i PF,

[...]. [kwestie proceduralne]